

REGLUGERÐ

um menntun, réttindi og skyldur sjúkraflutningamanna.

1. gr.

Rétt til þess að starfa sem sjúkraflutningamaður hér á landi og kalla sig sjúkraflutningamann hefur sá einn, sem til þess hefir fengið leyfi heilbrigðismálaráðherra.

2. gr.

Leyfi skv. 1. grein má aðeins veita þeim, sem hefir menntun á sviði sjúkraflutninga, sem heilbrigðismálaráðuneytið metur gilda. Áður en leyfi er veitt skal leita álits landlæknis og Landssambands sjúkraflutningamanna um hæfni umsækjanda.

3. gr.

Menntun sjúkraflutningamanna skal vera:

1. Á sviði mannbjörgunar.
2. Meðferð og flutningur sjúkra og slasaðra.
3. Akstur sjúkrabifreiða, meðferð þeirra og eftirlit með búnaði.

4. gr.

Landlæknir gerir tillögur um nám sjúkraflutningamanna og sendir heilbrigðismálaráðuneytinu til staðfestingar. Í tillögum skal tekið fram um nauðsynlega undirbúningsmenntun sjúkraflutningamanna svo og hvernig kennslu skuli hagað.

Heilbrigðismálaráðuneytið skal í samráði við fræðslufirvöld sjá til þess að veitt sé nauðsynleg kennsla á þessu sviði.

5. gr.

Sjúkraflutningamenn stunda skipulagða sjúkraflutninga. Þeir starfa á eigin ábyrgð og eru í starfi sínu háðir faglegu eftirliti landlæknis í samræmi við lög nr. 59/1983 um heilbrigðisþjónustu og ákvæði læknalaga nr. 80/1969.

6. gr.

Sjúkraflutningamönnum ber að viðhalda þekkingu sinni og tileinka sér nýjungar varðandi starfið. Þetta ber að auðvelda eins og unnt er, m.a. með upprifjunarnámskeiðum og faglegri og verklegri tilsögn þar sem henni verður við komið.

7. gr.

Sjúkraflutningamenn skulu njóta sömu verndar og aðstöðu og aðrir þeir er gegna borgarlegri skyldu. Ekki má á neinn hátt tálma því að þeir geti sinnt starfi sínu.

Sjálfboðaliðar, sem stunda sjúkraflutninga reglulega, skulu að öðru jöfnu njóta sömu réttinda og aðstöðu og ráðnir starfsmenn jafnframt því sem til þeirra eru gerðar sömu kröfur.

8. gr.

Sjúkraflutningamönnum er skylt að gæta þagnmælsku um atriði, sem þeir fá vitneskju um í starfi sínu og leynt skulu fara skv. lögum eða eðli máls. Þagnarskylda helst þó þeir láti af störfum.

9. gr.

Um viðurlög vegna brota í starfi, sviptingu starfsleyfis og endurveitingu leyfa gilda ákvæði lækningalaga nr. 80/1969. Með mál vegna brota á reglugerð þessari skal farið að hætti opinberra mála.

10. gr.

Reglugerð þessi, sem sett er samkvæmt 2. gr. laga nr. 24/1985 um starfsheiti og starfsréttindi heilbrigðisstétta, sbr. og 34. gr. laga nr. 59/1985 um heilbrigðisþjónustu, öðlast gildi við birtingu.

Ákvæði til bráðabirgða.

Peir menn, sem starfa við sjúkraflutninga við gildistöku reglugerðar þessarar, en uppfylla ekki skilyrði 2. og 3. gr., eiga að fengnum meðmælum landlæknis, rétt á tímabundnu starfsleyfi til allt að þriggja ára.

Heilbrigðis- og tryggingamálaráðuneytið, 18. nóvember 1986.

Ragnhildur Helgadóttir.

Páll Sigurðsson.

GJALDSKRÁ**Hitaveitu Akraness og Borgarfjarðar.**

1. gr.

Hitaveita Akraness og Borgarfjarðar (HAB) selur hitaorku frá aðveituæð og dreifikerfi veitunnar samkvæmt ákvæðum gjaldskrár þessarar.

2. gr.

Hitaveitan lætur hverju húsi sem tengist veitunni í té vatnsmagn, er ætla má að nægi til hitunar húss og neyslu enda verði ofnar þess taldir nægilega stórir að dómi hitaveitustjóra.

Stjórn hitaveitunnar getur heimilað afnot hitaorku til annars en húshitunar, svo sem til heypurrkunar eða annars atvinnureksturs, enda verði ákveðið gjald í hverju tilviki með hliðsjón af gjaldskrá þessari.

Hitaveitan lætur setja stillanlegan hemil eða annan mælibúnað við inntak og/eða frárennsli hvers hitakerfis og miðast gjald hitaveitunnar fyrir selda orku við hámarksrennsli um hemil, magn skv. mæli eða samkvæmt öðrum viðurkenndum mæliaðferðum.

3. gr.

Einungis starfsmenn hitaveitunnar mega breyta stillingu vatnshemils eða mælis sbr. 2. gr.

Hemlastillingu verður að jafnaði ekki breytt nema einu sinni á ári, í nóvember, enda verði beiðni þ. a. l. komið á framfæri við hitaveitu. Hámarksstilling hemils gildir frá 1. desember til 30. nóvember, þótt orkunotkun verði minni hluta ársins.

Heimilt er að víkja frá reglum um hámarksstillingu hemils ef um er að ræða sölu á orku að sumarlagi til heypurrkunar eða annars atvinnureksturs, sem getur nýtt umframorku á þessum árstíma. Orka til húshitunar á svæðinu hefur ætíð forgang umfram slíka orkusölu.

4. gr.

Vatn um hemil til húshitunar er selt í margfeldi af 0,25 úr mínútulítra, þó aldrei minna en 1,50 mínútulítrar.

Gjöld fyrir afnot heita vatnsins til húshitunar og neyslu eru sem hér segir:

- a) Vatnsgjald um hemil kr. 1 880,00
fyrir hvern mínútulítra á mánuði.